

§ 196.

Alle Dokumenter, som skulle benyttes under Hovedforhandlingen, skulle fremlægges og oplæses. Ligeledes maae alle andre Gjenstande, som ere af Vigtighed med Hensyn til Sagens Oplysning, saavidt muligt bringes tilstede i Retten og forevises den Anklagede samt de Vidner, som desangaaende skulle afgive Forklaring.

§ 197.

Naar Overanklageren har endt sin Bevisførelse og dertil knyttet de Bemærkninger, hvortil den maatte give Anledning, kan den Forurettede faae Ordet med Hensyn til den af ham nedlagte Erstattingspaaastand, ligesom han i Henseende til dette Punkt kan føre yderligere Bevis efter de i det Foregaaende givne Regler. Den Forurettede kan lade sit Tarev varetage af en Sagfører.

§ 198.

Dernæst gives Ordet til den Anklagede eller dennes Forsvarer. Forsaavidt der fra den Anklagedes Side ønskes ført noget Bevis, iagttages de ovenfor givne Forskrifter.

§ 199.

Overanklageren kan derefter atter tage Ordet, og om fornødent, føre yderligere Bevis, men Anklagede har det sidste Ord. Ogsaa naar hans Forsvarer allerede har taget til Gjemme mod det fra Overanklagerens Side senest Fremkomne, kan Anklagede selv tilføie de Bemærkninger, hvortil han finder Anledning.

§ 200.

Viser det sig under Hovedforhandlingen, at der ved Vidner eller paa anden Maade kan ventes tilveiebragt Oplysninger, som ikke tidligere ere fremkomne og ei heller strax have tilstede, bliver det, naar en af Parterne derom fremsætter Begjæring, af Retten at afgjøre, om saadanne nye Oplysninger skulle erhverves eller ikke.

Bestemmes det, at de skulle søges tilveiebragte, udfattes Sagen i den dertil fornødne Tid.

Vidner, der efter sliig Bestemmelse skulle

føres, ere pligtige at møde efter Tilføjelse med saadant Bærsel, som Formanden anseer tilstrækkeligt.

§ 201.

Opstaaer der under Hovedforhandlingen Formodning om, at et Vidne har aflagt falsk Vidnesbyrd, kan Formanden, efterat Overanklageren og den Anklagede derover ere hørte, saafremt Vidnets Forklaring antages at kunne have Indflydelse paa Sagens Udfald, udsætte den og foranstalte nærmere Undersøgelse anstillet med Hensyn til den afgivne Forklaring, og efter Omstændighederne kan derhos Formanden ved en af Grunde ledsaget Kjendelse beslutte, at Vidnet skal fængsles.

I Rigthed hermed forholdes, naar der ved Hovedforhandlingen opstaaer Formodning om begaaet Falsk med Hensyn til et under Bevisførelsen fremlagt Dokument.

§ 202.

Bliver dette i noget Tilfælde, efterat Bevisførelsen er begyndt, nødvendigt at udsætte Sagen, bestemmer Formanden om Hovedforhandlingen skal begynde forfra.

§ 203.

Retsskriveren indfører i Tingbogen en Fremstilling af Gangen i Hovedforhandlingen, med Udelukkelse af Foredragene og Vidnerenes Forklaringer. Anklagedes Forklaringer gjengives ei heller, med Undtagelse af dem, der omhandles i §§ 190 og 191.

Formanden optegner derimod det væsentlige Indhold af de sidstnævnte Udsagn og Forklaringer til Benyttelse ved den paafølgende Fremstilling af Sagen. Hans Optegnelser overleveres, efter at Sagen er endt, Retsskriveren for at opbevares ved Tingbogen. De andre Dommere og Nævninger kunne til eget Brug gjøre Optegnelser og i den Anledning gennem Formanden begjære et Udsagn gjentaget.

§ 204.

Formanden erklærer Forhandlingerne for sluttede, naar Sagen efter hans Mening er tilstrækkeligt oplyst og forhandlet.